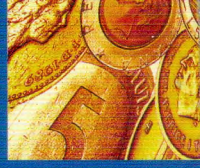

Економіка та менеджмент

Вісник

Сумського національного аграрного університету

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЖУРНАЛ

(26–27) 6-7
2007

НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ
Видається з 1996 року

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 8217 від 16.12.2003 р.

Редакційна рада

Ладика В.І., доктор сільськогосподарських наук, професор, чл.-кор. УААН, головний редактор;

Михайлова Л.І., доктор економічних наук, професор, заступник головного редактора;

Фотіна Т.І., доктор ветеринарних наук, професор;

Мельник А.В., кандидат сільськогосподарських наук, доцент

Редакційна колегія серії

Михайлова Л.І., доктор економічних наук, професор, редактор;

Мішенін Є.В., доктор економічних наук, професор, заступник редактора;

Борисова В.А., доктор економічних наук, професор;

Месель-Веселяк В.Я., доктор економічних наук, професор;

Тархов П.В., доктор економічних наук, професор;

Федоров М.М., доктор економічних наук, професор;

Чупис А.В., доктор економічних наук, професор;

Соколов М.О., доктор економічних наук, професор;

Жмайлов В.М., кандидат економічних наук, доцент

Експерти з напрямків

менеджмент – ***Михайлова Л.І.***, доктор економічних наук, професор;

економіка – ***Мішенін Є.В.***, доктор економічних наук, професор

Технічний секретар серії

Данько Ю.І.

Згідно з постановою ВАК від 14 листопада 2001 р. № 2-05/9 всі серії журналу „Вісник Сумського національного аграрного університету" визнані фаховими виданнями

Друкується згідно з рішенням вченої ради Сумського національного аграрного університету. Протокол № 11 від 29.05.2007 р.

Вісник

Сумського національного аграрного університету

Серія «Економіка та менеджмент»

Випуск 6–7 (26–27), 2007

УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

Качала Т.М., Кондратюк В.В. Вплив соціально-економічних інтеграційних процесів на розвиток економіки регіону 5

Чечетова Н.Ф. Ринкове реформування української економіки та особливості її фінансового забезпечення 9

Калашникова Т.В., Рожнова Ю.Л. Удосконалення механізму державної підтримки кредитування аграрного сектору 13

Кобилкін О.М., Кобилкіна С.В. Шляхи підвищення ефективності використання земельних угідь Сумської області 15

Шабінський О.В., Шабінська С.А. Модель та методика моніторингу стану і тенденції економічної безпеки аграрного сектору України 20

Москаленко А.М., Дворецький А.М. Земельна реформа: наслідки та напрями реалізації 25

Кравченко С.А. Системность трансформационных преобразований аграрного сектора экономики 33

Сапич Н.М. Стан та проблеми вдосконалення земельного оподаткування сільськогосподарських товаровиробників 40

Тихенко Р.В. Землеустрій: формування категорійно-понятійного апарату в ретроспективі та сучасних умовах 46

Халатур С.М. Теоретичні засади розвитку іпотечного кредитування в Україні 50

Іоненко К.В. Особливості формування інвестиційно-інноваційної політики регіонального комерційного банку 53

Колодько Т.Г. Особливості розвитку венчурного підприємництва як складової інноваційної інфраструктури АПК України 59

Овчаренко А.О. Формування адаптивної корпоративної культури в умовах інтернаціоналізації бізнесу 63

Турова Т.В. Управління персоналом у системі антикризового менеджменту 69

Кіляр О. Р. Взаємовідносини сторін при здійсненні операцій з давальницькою сировиною та їх вплив на облік даних операцій 73

Шуршин В.О. Національна економічна безпека як прояв економічно ефективної держави 77

Петрухно О. В. Формування кадрового потенціалу для агропромислового виробництва 83

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ АГРОГОСПОДАРЮВАННЯ

Дудін В.І. Важливість бізнес-планування на сучасному етапі та основні методичні рекомендації для ведення підприємницької діяльності господарств галузі садівництва 89

СЕРІЇ
наукового журналу
„Вісник Сумського національного аграрного університету":

1. ЕКОНОМІКА ТА МЕНЕДЖМЕНТ

2. ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА

3. БУДІВНИЦТВО

4. ТВАРИННИЦТВО

5. МЕХАНІЗАЦІЯ ТА АВТОМАТИЗАЦІЯ ВИРОБНИЧИХ ПРОЦЕСІВ

6. АГРОНОМІЯ І БІОЛОГІЯ

Адреса редакції:
40021, м. Суми, вул. Кірова, 160
Телефон: (0542) 22-24-48,
22-25-70, 21-34-22
E-mail: magister_danko@mail.ru

Здано до набору 29.08.2007.
Підписано до друку 24.12.2007.
Папір офсетний.
Формат 70x108 1/16.
Гарнітура «Arial». Друк. офсетний
Ум. друк. арк. 39,6.
Обл.-вид. арк. 45,3.
Тираж 300 прим. Зам. № 1103.

Видавництво
ВТД „Університетська книга"
40030, Україна,
м. Суми, вул. Кірова, 27
Тел./факс: (0542) 21-26-12
Тел.: (0542) 27-51-43
E-mail: info@book.sumy.ua
Свідоцтво ДК № 489 від 18.06.2001

Надруковано
у ПП Барабанцевої С.Г.
Україна, 40030, м. Суми,
вул. Супруна, 13

Відповідальність за точність наведених фактів, цитат та іншого несуть автори опублікованих матеріалів.

Передрук матеріалів журналу тільки з дозволу редакції.

Друкується в авторській редакції

© Сумський національний аграрний університет

Галич О.А., Дядечко Т.М. Перспективні напрями розвитку суб'єктів молокопродуктового підкомплексу регіону 92

Калачевська Л.І. Персоналізація інформаційного забезпечення аграрного виробництва в Сумському регіоні 96

Головко Г.М. Ефективність переробки сільськогосподарської продукції в агроформуваннях Сумської області 100

Москаленко В.А. Вплив собівартості льонотресту на ефективність льонарського підкомплексу АПК Чернігівської області 103

Пономаренко Н.М., Пономаренко І.М., Полтавський С.К. Мережеві організаційні структури як напрямок розвитку горизонтальної виробничої інтеграції в аграрному секторі економіки 107

Розкошна О.А., Гончарова М.Л. Стратегія ефективного розвитку підприємств цукробурякового підкомплексу 111

Киричок О.В., Пономаренко Н.М. Методологічні засади формування виробничого потенціалу в аграрній сфері 114

Крюкова І.О. Економічний механізм державної підтримки доходів аграрних товаровиробників 117

Устік Т.В., Гуйва О.Ю. Моделювання ресурсних і фінансово-економічних параметрів вирощування сільськогосподарських культур 121

Крот В.В. Ринок льонопродукції та перспективи його розвитку 126

Підлубна О.Д. Шляхи підвищення ефективності функціонування ринку сої та продуктів її переробки 130

Петренко Н.О. Сучасний стан оплати праці в системі мотивації аграрних підприємств 134

Климик Г.В., Приліпко С.М. Формування стратегії ефективного розвитку свинарства 138

Мартинюк В.М. Стан та перспективи розвитку молочного скотарства у Львівській області 143

Данилевський Р.В. Основи конкурентоспроможного функціонування цукробурякового підкомплексу АПК 146

Синявіна Ю.В. Економічна ефективність організації племінної справи у бройлерному птахівництві 151

Райковська О.М. Актуальні проблеми налагодження інвестиційного процесу в сільськогосподарських підприємствах та шляхи їх вирішення 154

ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА

Кіданова Н.Б. Питання ефективності внутрішнього контролю 159

Пересадько Г.О., Пересадько О.В. Моделювання механізму управління стратегіями диверсифікації промислових підприємств 161

Арестенко В. В. Модель «Дім якості» в контексті удосконалення конкурентних позицій українських підприємств 168

Вечорка Т.В. Теоретично-методичні аспекти формування кінцевого результату діяльності підприємства 172

Обревко Т.О. Ризики функціонування підприємств в аграрній сфері економіки 175

Яковлева Ю.С. Проблеми фінансової стійкості сільськогосподарських підприємств і шляхи їх вирішення 179

Нєсвєтов О.О., Клименко І.М. Економічна безпека суб'єкта господарювання в аграрному секторі: шляхи її досягнення 182

Рік. в якому буде виплачена остання сума на погашення кредиту є роком повернення кредиту, а рік, в якому кумулятивний баланс активів і пасивів з від'ємного стає додатнім є роком окупності засобів, витрачених на створення саду.

Розробляючи бізнес-плани, необхідно враховувати Закон України «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України» [3], нині єдиний основоположний документ із проблем прогнозування та програмування економічної і соціальної діяльності не тільки на рівні держави, а й регіонів та видів економічної діяльності. Тобто цим законом визначено систему прогнозів та планів (програм), яка складається з прогнозів економічного і соціального розвитку України на середньостроковий (5 років) та короткостроковий (1 рік) період; Державної програми економічного і соціального розвитку Автономної Республіки Крим, областей районів та міст на короткостроковий період; прогнозів розвитку окремих галузей економіки (видів економічної діяльності) на середньостроковий період.

Отже, стратегічне, довгострокове планування необхідно обумовлювати визначенням основної мети і найзагальніших напрямів діяльності господарства, оскільки кількість достовірної інформації про майбутнє незначна, а діапазон і швидкість змін постійно зростають. У планах, розрахованих на короткі проміжки часу і для окремих підрозділів організації, конкретність і опрацьовування деталей обов'язкові.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Пашута М. Т. Прогнозування та програмування економічного і соціального розвитку: Навч. посібник. — К.: Центр навч. літ., 2005.
2. Бизнес-планирование: Учебник / Под ред. В. М. Попован, С. И. Ляпунова. — М.: Финансы и статистика, 2001.
3. Закон України «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України» // Урядовий кур'єр. — 2000. — 3 березня.

УДК 338.439.5:636.2

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ МОЛОКОПРОДУКТОВОГО ПІДКОМПЛЕКСУ РЕГІОНУ

Галич О. А., Дядечко Т.М.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Актуальність проблеми забезпечення конкурентоспроможності продукції молокопродуктового підкомплексу в умовах ринкових відносин пов'язана з двома джерелами змін зовнішнього середовища. Одним із них є типова стосовно ринкових відносин мінливість і невизначеність оточення суб'єктів ринку, безперервне виникнення нових тенденцій у розвитку економіки та суспільства. Іншим джерелом змін є процес реформування економіки України, пов'язаний з становленням ринкового середовища, з трансформацією форм власності та структури економіки. Ці зміни відчутно ускладнюють умови виробничо-комерційної діяльності та взаємовідносин між суб'єктами молочного продуктового підкомплексу. Але поряд з цим вони відкривають нові перспективи його розвитку. Адаптивність до змін є ключовим чинником підвищення конкурентноспроможності окремих суб'єктів господарювання та регіонального ринку молочної продукції в цілому. З огляду на це в сучасних умовах особливого значення набуває необхідність формування системи адаптації підприємств до ринкового економічного середовища.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Становлення ринкових відносин,

не скінчилося формальним наданням Україні статусу країни з ринковою економікою, в сучасних умовах виникає потреба глибокого вивчення позитивного досвіду економічно розвинутих країн.

Питанням розвитку і підвищення ефективності функціонування галузі молочного скотарства, формуванню ринку молочної продукції присвячено низка наукових праць українських вчених-аграрників. Серед них наукові розробки Бойка В.І., Березівського П.С., Березіна О.В., Зубця М.В., Зимовця В.Н., Крисального О.В., Товкача М.І., Топіхи І.Н., Омельяненка А.А., Пабата В.О., Рабштини В.М. і ін. Але поряд з цим теоретичні і методичні аспекти розробки стратегії розвитку суб'єктів молокопродуктового підкомплексу окремих регіонів залишаються поки що малодослідженими. В літературних джерелах недостатньо висвітленими залишаються питання формування конкурентноспроможності аграрної продукції та формування ринкової стратегії розвитку суб'єктів ринку молока.

Формування цілей статі (постанова проблеми). Дане дослідження спрямоване на узагальнення існуючих методик обгрунтування стратегії розвитку галузі молочного скотарства, теоретико-методологічне обґрунтування економіко-організаційних основ конкурентоспроможності молочної продукції, опрацювання практичних рекомендацій щодо створення та використання системи адаптації суб'єктів ринку до змін зовнішнього середовища.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових резільтатів. В сукупності продовольчих ринків важливе місце посідає ринок молочної продукції. Особливості становлення ринку молочної продукції зумовлюються насамперед специфікою продукції, що характеризується низькою ціновою еластичністю попиту.

Суб'єкти ринку молока (виробники і переробники) мають специфічні риси. Насамперед, це їх соціально-економічний статус. Більшість із них – середні і великі господарства, особисті підсобні господарства, що можуть адаптуватися до змін на ринку не відразу, а поступово.

В даний час спостерігається затяжна економічна криза у молочному скотарстві. Звідси випливає, що для недопущення збою в постачанні населення молочними продуктами і забезпечення збереження цін і рівня пропозиції на молочному ринку, держава вже сьогодні повинна взяти на себе функції його стабілізації і регулювання.

Молокопродуктовий підкомплекс АПК Полтавщини займає важливе місце в економіці регіону, що має сприятливі природнокліматичні умови розвитку молочного скотарства та належну базу переробки молока. Рушієм виробництва молока та молочних продуктів є потреби, смаки, запити та вимоги кінцевих споживачів, тобто аграрні та переробні підприємства у своїй діяльності повинні дотримуватись основного постулату підприємницької діяльності: виробляти те, що можна продати, а не продавати те, що виробляється.

Галузь молочного скотарства розвивається в аграрних підприємствах з метою стійкого поліпшення економічних результатів їх діяльності. У виробничо-економічному плані дана галузь дозволяє: перетворити товарну продукцію рослинництва в більш цінні види продукції, а нетоварну продукцію кормовиробництва, непридатну для харчових цілей, — у високоцінні продукти харчування; організувати рівномірне завантаження постійних працівників підприємства протягом усього року; забезпечити галузі рослинництва цінними органічними добривами; доповнити сівозміни кормовими культурами, що позитивно впливає на родючість ґрунту і гарними попередниками для товарних культур рослинництва; поліпшити фінансово-економічну ситуацію підприємства і його ліквідність за рахунок регулярних надходжень виручки протягом року; мати важливі постійні резерви капіталу підприємства в поголів'ї худоби, тому що воно може бути, як

правило, у будь-який момент часу реалізовано без особливих втрат у ціні. Це відноситься до доповнюючих чинників, тобто не відповідає дійсності в тому випадку, якщо галузь молочного скотарства є основною складовою доходів спеціалізованого підприємства.

З розвитком ринкових відносин формується принципово нове зовнішньоекономічне середовище відносно виробників продовольчих товарів, до якого вони вимушені пристосовуватись. Адаптація до зовнішнього середовища є однією з пріоритетних економічних проблем, що постають перед підприємствами агропромислового комплексу.

Проведені нами дослідження були здійснені за даними аграрних підприємств Шишацького району Полтавської області. Функціонально структура продовольчого ринку Шишацького району поєднує сфери: виробництво сільськогосподарської сировини в аграрних підприємствах; виробничу інфраструктуру, яка інтегрує мережу переробних підприємств; сферу товарно-грошового обігу, мережу підприємств гуртово-роздрібної торгівлі та громадського харчування; сферу споживання кінцевого продукту.

В 2005 р. аграрними підприємствами досліджуваного регіону вироблено 30,7 тис. т молока, що на 13 тис. т (73%) більше рівня 2001 р. В структурі виробництва молока по Полтавській області Шишацький регіон займав в 2005 р. 13,3 %. В регіоні знаходиться 18 сільськогосподарських підприємств, 12 з яких займаються виробництвом молока. Серед них можна виділити лідерів галузі: ПП „Агроекологія", яке виробляє 23,8% молока від загального обсягу по району, СТОВ „Воскобійники" – 20,0%, ПСП ім. Довженка – 12,2%, ТОВ АФ „Гоголево" – 8,0%.

На території району знаходиться одне молокопереробне підприємство – „Шишацький сирзавод". Потужностей підприємств-виробників молока достатньо для того, щоб забезпечити потребу сирзаводу в сировині. Поряд з цим аграрні підприємства регіону реалізують свою продукцію на переробні підприємства інших районів та областей.

В 2000 р. на „Шишацькому сирзаводі" здійснено реконструкцію приміщень заводу, повне переобладнання устаткування, що дало змогу збільшувати обсяги виробництва та виробляти більш якісну продукцію. Так обсяг виробництва основного виду продукції – сирів жирних (включаючи бринзу) за період з 2001 р. по 2005 р. збільшився на 4,1 тис. т (57,7%). Також відбулося збільшення обсягів виробництва і інших видах продукції: кисломолочного сиру – на 0,2 тис. т (33,3%), маргарину - на 0,1 тис. т (у 2 рази), молока обробленого рідкого – на 1,7 тис. т (36,2%), масла вершкового – на 0,3%, кисломолочних продуктів – на 1,2 тис. т (20%). Основну частку виробленої продукції підприємство продає в Росію. Під час кризи молочної галузі в 2005 р. завод тимчасово припинив функціонуваня. Він був в числі підприємств, яким першим дозволили поновити поставки продукції в Росію.

Пропозиція молока визначається не лише рівнем його виробництва молокопереробними підприємствами, а й споживанням кінцевими споживачами регіону. Споживання молока та молочних продуктів, протягом 1995-2005 рр. знижувалось: у 2005 р. середньостатистичний мешканець району споживав 225,1 кг молока в рік, що на 63,9 (22,8 %) менше ніж в 2000 р. і на 6,5 кг (3%) більше, ніж у 2005 р.

Аналізуючи результати продажу молока аграрними підприємствами району можна сказати, що за існуючого рівня витрат на виробництво та цін реалізації продукції молочного підкомплексу, галузь є конкурентоспроможною. Для аграрних підприємств ціна реалізації 1 ц молока в середньому по району в 2005 р. становила 112,25 грн., рівень рентабельності становив 53,8%, в 2001 р. – 49,7%.

Адаптованість аграрних виробників до ринкових відносин значною мірою визначається рівнем якості реалізованої ними продукції, оскільки якість пропонованого ринку молочної продукції є важливішим чинником ціноутворення, підсилення чи послаблення конкурентоспроможності певного товару.

З економічного погляду підвищення якості продукції конкретного товаровиробника виправдане лише у випадку, коли надходження від реалізації високоякісної продукції будуть вищими витрат на її виробництво. Поліпшення якості продукції є найдешевшим чинником підвищення її ціни. Зараз 1 т молока базисної жирності І сорту, проданого молокозаводам, оплачується на 13-14 % вище молока ІІ сорту і на 30 % вище несортового.

Основними резервами підвищення якості продукції молокопродуктового підкомплексу є: породний склад стада; спосіб утримання худоби; якість кормів; оптимальність раціонів годівлі; система годівлі худоби різних статево-вікових груп; комплексна механізація і автоматизація виробничих процесів; характер і умови утримання молочного поголів'я, санітарно-гігієнічний стан молочнотоварних ферм; первинна обробка молока (фільтрація, охолодження).

Дослідження показує, що створення сучасних молочних ферм на основі реконструкції старих тваринницьких приміщень порівняно з будівництвом нових потребує менших інвестиційних вкладень і є більш реальним шляхом для багатьох господарств, що займаються молочним скотарством.

Досвід роботи ПП «Агроекологія» Шишацького району, яке досягло значних успіхів в розвитку галузі молочного скотарства (в 2005 р. середньорічний надій на 1 корову склав – 6115 кг, рентабельність галузі – 88 %), доводить, що поряд з вище названими чинниками забезпечення ефективного розвитку галузі молочного скотарства важливим також є впровадження комплексної системи управління якістю праці на всіх етапах виробничого циклу: дотримання доярками всіх санітарно-гігієнічних норм, добросовісне відношення до роботи (тварини повинні бути цілодобово забезпечені якісними водою, кормом, сіллю), запобігання крадіжок.

Однією з головних умов прибутковості виробництва молока є наявність постійних споживачів. ПП „Агроекологія" реалізує молока ЗАТ „Харківський молочний комбінат" цілий рік по постійній ціні 1,75 грн. (2005 р) за літр молока. Такий рівень ціни досягнутий за рахунок високої якості молочної сировини, оскільки в підприємстві цьому приділяють значну увагу, зокрема процес доїння здійснюється в доїльних залах безпосередньо в молокопровід, без контакту молока з повітрям.

Висновки зданого дослідження і перспективи подальшого розвитку даного напрямку. Таким чином проведені дослідження доводять, що стратегія розвитку молокопродуктового підкомплексу АПК регіону повинна бути зорієнтована на вирішення найголовніших і насущних проблем молокопродуктового підкомплексу. На сьогоднішньому етапі найбільш значущою є підтримка з боку органів державної влади тих виробників і переробників молока, які, не дивлячись на всі труднощі, добиваються високої продуктивності праці, ведуть ефективне виробництво незалежно від форм господарювання і форм власності.

Зараз стає очевидним, що для подальшого розвитку галузі необхідно відновити принципи і частку державної підтримки молокопродуктового підкомплексу регіону, які існували за радянських часів і мають ідентичну основу в розвинених країнах.

Заходи, що передбачаються, на рівні макроекономіки необхідно доповнити системою заходів на рівні окремого узятого району. Як основні напрями по виведенню молочної галузі із стану економічної кризи на рівні району можуть бути наступні:

1. Формування системи доступного і ефективного інформаційного забезпечення роботи як виробників, так і переробників молока. Дана система могла б функціонувати на базі некомерційної асоціації виробників молока, або на базі регіональних сільськогосподарських дорадчих служб. Вона дозволить скоординовано працювати на регіональному ринку молокопродуктів, швидко орієнтуватися в цінах,

тенденціях розвитку, використовувати технології і накопичений досвід роботи інших підприємств по виробництву або переробці молока.

2. Регіональне управління агропромисловим комплексом з урахуванням концепції агромаркетингу. Управління молокопродуктовим підкомплексом на рівні району повинне носити стратегічний характер і ґрунтуватися на виділенні стратегічних зон господарювання. При цьому, організаційними одиницями органу регіонального управління повинні стати стратегічні господарські центри.

3. Стабілізація і стійкий розвиток тваринництва району.

4. Забезпечення захисту органами виконавчої влади економічних інтересів підприємств у вигляді попереджуючої компенсації збитків від реалізації молочної продукції.

5. Підвищення зацікавленості адміністрації в ефективному динамічному розвитку підприємств молочної промисловості як основній гарантії стабільного забезпечення населення життєво важливою продукцією.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Топіха В. І. Ринок молока та молокопродуктів в Україні // Вісник аграрної науки. - 2005. - № 8. - С. 62-64

2. Пабат В. Україна і світовий ринок молока // Тваринництво України. - 2005. - №1. - С. 2-7.

УДК 631.152:631.155.2:339.1

ПЕРСОНАЛІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА В СУМСЬКОМУ РЕГІОНІ

Калачевська Л.І.

Інформаційна інфраструктура відіграє важливу самостійну роль та є однією з головних умов функціонування стабільної ринкової економіки. Вона необхідна для забезпечення процесу реалізації продукції, створення механізмів вияву попиту, пропозиції, визначення існуючих та перспективних цін, чіткого орієнтування товаровиробників у законодавчому полі та прогнозних показниках щодо умов виробництва і збуту. Існує необхідність зворотнього зв'язку між сільськогосподарськими товаровиробниками та:

1. органами управління агропромисловим виробництвом з метою розробки ефективної аграрної політики;

2. науково-дослідними, освітніми закладами та іншими організаціями, що впливають на розвиток АПК, з метою оптимального вирішення проблем сільськогосподарського виробника.

На думку академіка П.Т. Саблука [5], динамічний розвиток інформаційної інфраструктури має велике значення тому, що інформація стає одним із важливих інструментів реалізації державної політики щодо розвитку аграрного сектору, а інформаційна система – тим ланцюгом, що поєднує численні виробничі й агросервісні формування, управлінські структури та аграрну науку.

Різні аспекти проблеми розвитку інформаційного забезпечення аграрного виробництва висвітлені в працях вітчизняних і зарубіжних учених: В.В.Дерлемени, В.М.Кошелєва, М.Ф.Кропивка, П.Т.Саблука, Van den Ban A.W. та інших. У процесі розвитку наукової думки всі положення програми інформатизації АПК розширюються, удосконалюються, багато в чому набувають нового змісту. І дедалі переконливішим і очевиднішим стає факт: з'ясування суті наукових засад організації інформаційного забезпечення агробізнесу лише розпочинається і потребує методологічного та методичного забезпечення.